

mer det mig mærkeligt, at man vil lægge Hindringer i Vejen for, at Byen kan faa det Opland, der naturlig tilkommer den. Det skal systematisk hindres, thi dersom det ikke blev hindret, hvis det Baneanlæg, som Befolkningen paa Landet selv ønsker, virkelig blev anlagt, vilde Esbjerg meget hurtigt faa et nyt Opland. Men der staaer nogle udmærkede Byer omkring, som paa alle mulige Maader søge at hindre den, og de Byer hedde: Storstaden Ribe, Kolding, Vejle og Varde. De have slaaet sig sammen, og det er en Selvfølge, at en ung By som Esbjerg ikke kan kæmpe mod denne Samling af mægtige Byer, som staa og modarbejde den, og endnu mindre vil den kunne kæmpe sig frem, naar hverken Regering, Rigsdag eller Amdsraad ville hjælpe den. Det er ikke længere siden end vistnok den 3die Marts, at der var et Møde af Sognekommunerepræsentanter i Varde, hvor de bleve enige om, at da det nu havde vist sig, at hverken Varde eller Amdsraad vilde hjælpe dem til den Ret, de have haft til at komme til Esbjerg, opgave de foreløbig Kampen og sluttede sig til Vardeprojektet, saaledes som det er foreslaaet af det ærede Medlem; men det var ikke, fordi de ønskede det. De vilde helst beholde Banen, som den var, men de opgav Kampen, efter at de havde kæmpet i 20 Aar, og efter at det havde vist sig, at Varde By er stærk nok til at kunne faa Amdsraadet med til at hindre Gennemførelsen af Loven, som den foreligger. De udtalte, at hvis Banen ikke nu blev gennemført, vilde de alle som een i Grunden være kedede af den Retning, som Sagen nu har taget, men de vare paa Grund af den mødte Modstand nødte til at gaa med til Banen til Varde for i det hele taget at faa Banen, efter at de nu i 20 Aar havde kæmpet for at faa Sidesporet til Esbjerg. Og de udtalte samtidigt, at dersom Banen nu altsaa ikke blev gennemført, dersom den nu alligevel ikke kom, vare de løste fra deres Ord, og saa fastholdt de Banen til Esbjerg. Det er Udtalelser fra de samme Kommuner som dem, det ærede Medlem oplæste før. De gaa altsaa kun tvungent med dertil, og strander Sagen, vilde de kun holde sig til Esbjerg-Banen. Det er vistnok det rigtige Udtryk for Opfattelsen i den Egn, og det kan for Resten enhver sige sig selv, at de ville hellere til Esbjerg — det ville alle Mennesker.

Forslagsstilleren (S. Sørensen): Ja, til dette, at Esbjerg har udviklet sig saa stærkt og Varde ikke, skal jeg blot sige,

at hvis man vilde anstille det Forsøg at bevilge blot Halvdelen af de Millioner, der bevilges til Esbjerg, til Varde, saa kunde man begynde at drage en Sammenligning, men naar man her aarlig bevilger Millioner til Esbjerg, er det ikke underligt, at den kan tiltage i Vækst. Med Hensyn til Esbjergs Opland har jeg altid opfattet vor Stilling her i Rigsdagen til Esbjerg saaledes, at Esbjerg er hele Landets By. Den har for saa vidt hele Landet til Opland, som den er vor Udførselsport og vor Eksportby, men at der skulde skabes et kunstigt Opland mod Vest og Nord en Mil uden for Varde, har jeg aldrig troet, var Rigsdagens Mening. Det er ikke derfor vi gøre Esbjerg stor, det er fordi, der kan være en god Havn; fordi den paa en Maade kan være hele Landets Havn.

P. Knudsen: Jeg vil først sige, at jeg er en Ven af, at Kommunikationsmidlerne i vort Land blive saa lette som mulige og i saa høj Grad i Overensstemmelse med Befolkningens Ønsker og Trang, som det lader sig gøre. Spørgsmaalet bliver saa her: Hvad er det, der sker, hvis dette Lovforslag vedtages? Nu ved jeg meget godt, at der er indkommen en Adresse, paa hvilken de vedkommende Sognes Repræsentationer have sat deres Navne under, at de ønske denne Forandring; men jeg tror dog, at der maaske ligger et Fejlsyn til Grund for disse Udtalelser. Hvis der ved Loven af 1894 skete Varde nogen Uret, hvis den Bane, der var vedtagen, gik forbi Vardes Dør og til Esbjerg, kunde jeg forstaa, at Varde sagde: Nej, vi vilde ikke berøves vort Opland! thi saa vilde Oplandet gaa til Esbjerg. Men saaledes er det ikke. Det er en Bane, som fører ind til Varde. Tilstanden vil altsaa blive den, at de Beboere i Omegnen, som ønske at komme til Varde, som have Forretninger i Varde, kunne komme dertil, idet der er skabt en Bane, som letter dem Adgangen til Varde. Men nu de Folk, som skulle til Esbjerg, hvorfor skulle de tvinges til at køre denne Omvej om ad Varde, naar de paa en lettere og billigere Maade kunne komme til Esbjerg, saaledes som Forholdet er efter Loven af 1894. Der er nemlig to Ting at tage i Betragtning. Der er for det første Vej længden, som naturligvis er kortere, naar man holder sig til den Lov, som en Gang er vedtagen; men dertil kommer en anden Omstændighed, som er af ikke ringe Betydning, og det er den, at hvis man skærer den Arm af, som skulde gaa fra Billum til Esbjerg, skal Trafikken fra en